

NAŠ GLAS

**Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokoјencev
za Slovenijo v Ljubljani.**

Cena posamezne šte. 2 K 50 vln.

„NAS GLAS“ izide vsak četrtek.

Celoletna naročnina K 100.—

Polletna naročnina K 50.—

Četrletna naročnina K 25.—

Za inozemstvo je dodati poštnino. Oglasi
po ceniku.

Uredništvo: Ljubljana, Rimska cesta šte. 20/II. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je pošiljati samo uredništvu v Ljubljani.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/I. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

**Osrednja zveza javnih nameščencev in upokoјencev za Slovenijo
v Ljubljani.**

VABILO

k

II. rednemu občnemu zboru

ki se vrši

**v soboto, dne 30. aprila t. l. ob pol 20. uri v veliki
dvorani Mestnega doma v Ljubljani.**

DNEVNI RED:

1. Poročilo predsednikovo.
2. Poročilo tajnikovo.
3. Poročilo blagajnikovo.
4. Poročilo računskih pregledovalcev in sklepanje o absolutoriju.
5. Volitev predsednika, dveh podpredsednikov, dveh računskih pregledovalcev in njihovih namestnikov.
6. Izprememba pravil.
7. Sklepanje o došlih predlogih.*
8. Slučajnosti.

V Ljubljani, dne 11. aprila 1921.

Za odbor:

Joža Bekš l. r.
t. č. tajnik.

Josip Reisner l. r.
t. č. l. podpredsednik.

* Predloge, o katerih naj se sklepa, je prijaviti pismeno Zvezinemu odboru najkasneje 8 dni pred občnim zborom. Zakasneli predlogi pa lahko pridejo vseeno na dnevni red, ako glasuje zato najmanj 25 članov občnega zbora (§ 11 pravil.)

Vsem pri O. Z. včlanjenim strokovnim organizacijam!

Širši odbor Osrednje zveze javnih nameščencev in upokoјencev je na seji 23. t. m. soglasno sklenil, da se ima vršiti redni občni zbor O. Z. v soboto 30. t. m. ob pol 20. uri v mestnem domu. V informacijo vseh pri O. Z. včlanjenih strokovnih organizacij prinašamo v izvlečku v zvezinih pravilih glede občnih zborov obsežno določbo.

§ 11. pravil veli: »Občni zbor z glasovalno pravico tvorijo odposlanci včlanjenih organizacij. Vsaka organizacija odpošlje na občni zbor za vsakih 50 ali ostane pod 50 Zvezi priglasenih članov po enega odposlanca. Če odposlanec organizacije ni njen predsednik se mora izkazati

z odborovim pooblastilom. Voliti, oziroma glasovati pa smejo le v primeru, da je njih organizacija članarino v redu plačala, kar dožene blagajnik Osrednje zveze.

Prisostvovati more občnemu zboru vsak organiziran nameščeneec... Predloge, o katerih naj se sklepa, je prijaviti pismeno zvezinemu odboru najkasneje 8 dni pred občnim zborom. Zakasneli predlogi pa lahko pridejo vseeno na dnevni red, ako glasuje zato najmanj 25 članov (delegatov) občnega zbora. Sklepi občnega zbora so obvezni za vse Zvezine članice... Za sklepčnost je potrebna navzočnost najmanj 60 odposlancev z glasovalno pravico. Ako občni zbor v napoveda-

nem času ni sklepčen, se otvori pol ure kasneje občni zbor z istim dnevnim redom, ki je sklepčen ne glede na število navzočih. Sklepa se o vseh točkah z večino glasov. Pravila more spremeniti le dvetretjinska večina rednega ali izrednega, razpust društva pa sme skleniti tričetrtinska večina izrečno v ta namen sklicanega občnega zbora... § 12 veli: »Delokrog občnega zbora. 1. Volitev predsednika, dveh podpredsednikov in zacije ni njen predsednik, se mora izkazati nikoma za dobo enega leta. 2. Odobrenje oziroma zavrnitev poročila odbora in računskih pregledovalcev. 3. Razpolaga z Zvezinem premoženjem. 4. Odločevanje o denarnih prispevkih članov in o predlogih. 5. Izprememba pravil in sklepanje o razpustu Zveze. 6. Razsojevanje glede pritožb zoper širši odbor.

Pred vsem je torej nujno potrebno, da poravnajo vse strokovne organizacije do 30. t. m. svoje obveznosti napram Zvezi. Ker se izpremembe glede gibanja članstva prijavljajo Zvezi v prav redkih primerih in še to samo od nekaterih organizacij, pozivlja predsedstvo vse organizacije brez izjeme, da dopošljejo najkasneje do 12. t. m. Zvezinemu tajniku Joži Bekšu, davč. upravitelju, Ljubljana, Dalmatinova ulica št. 3/III. po dopisnici sledeče podatke: Društvo N. N. (oficialni naziv organizacije) je štelo 1. aprila t. l. (število) članov in plačalo članarino do (navedba dneva). Bivališče društvenega predsednika (ime, priimek in službeni značaj) je: (ulica, hišn. št.). Delegatom za občni zbor O. Z. dne 30. t. m. imenuje društvo g.: (ime, priimek in služb. značaj) Ti podatki so neobhodno in nujno potrebni tudi zaradi tega, ker se zdi, da so nekatere organizacije izstopile iz O. Z. brez formalne prijave. Ponovil se je namreč zadnji čas slučaj, da je par organizacij prijavilo svoj izstop šele tedaj, ko je blagajnik O. Z. zahteval plačilo zastale članarine. Vsekako je to značilno za dotične organizacije, ki s takim postopanjem jasno osvedočajo svoj neobičajni takt.

Zvezinemu tajniku je poleg zgoraj navedenih podatkov poslati do 22. t. m. eventualne predloge, o katerih naj v zmislu čl. 11. pravil razpravlja občni zbor. V lastnem interesu vseh strokovnih organizacij, ki žele sodelovati na občnem zboru, je, da se Zvezinemu pozivu točno odzovejo. Občni zbor bo vodil namesto odstopivšega predsednika davč. nadupravitelja gosp. Lillega I. podpredsednik O. Z. gosp. prof. Reisner.

Dnevni red občnega zbora prinašamo na drugem mestu.

I. L.

Reforma uradniških plač v Avstriji.

Iz Avstrije prihaja vest, da se pripravljajo ondi temeljita reforma uradniških plač. To bi utegnilo naše uradništvo zanimati.

Pravkar je ministrski svet dokončal svoja tozadevna posvetovanja in sklenil postaviti na popolnoma novo podlago ne le zakon o uradniških plačah, nego tudi uredbo o napredovanju ter zastopstvo personala. Najmarkantnejši znak te reforme je, da se odpravijo sedanji činovni razredi, na njih mesto pa stopi popolnoma nov razporedbeni sistem. Vse uradništvo se uvrsti po faktičnem delu (vporabi) v 19 skupin, nekako tako, kakor pri dunajski mestni občini.

Ta reforma je sicer povzeta povsem po zakonu o uradniških plačah v Nemčiji, je pa vendar prikrojena na poseben način avstrijskim razmeram. Velik korak naprej znači v toliko, ker prihaja z njo v upravo nekak trgovski duh, ki bo pobijal birokratizem. Naobrazba vobče ne bo več odločujoča za uvrstitev posameznika in za njegove plače, marveč odločilo bo le njegovo **faktično delo**, njegova faktična službena uporaba.

Reformni predlog predvideva v vsaki skupini časovni advancement in sicer bo uradnik napredoval vsaki 2 leti. Najnižja plača višje skupine znaša vedno za eno stopnjo več, nego znaša najvišja plača nižje stopnje. Tako je omogočeno, da pomeni napredovanje iz ene skupine v drugo tudi materijalen priboljšek, s čimer je takozvani alimentacijski princip, ki ga imamo pri nas še vedno, na mah odpravljen. Predstojnik bo bolje plačan nego njegovo podrejeno osebje, česar doslej ni bilo vedno. Pri nas že celo ne. Samo ob sebi je umevno, da daje vsaka težja služba, »višja uporaba« (gehobene Verwendung) pravi zakonski predlog — pravico do priznanja v boljši plači.

Vsakemu uradniku pa je omogočeno uvrstitev v višjo skupino, če je dokazal svojo usposobljenost zanjo; nasprotno je degradacija, t. j. dislokacija mogoča v nižjo skupino le izjemoma in pod posebnimi kavtelami. Če nameščenec ni sposoben za delo v oni skupini, kateri pripada, preišče posebna komisija, ki mu določi nižjo skupino, kateri ga prideli. Posebno poglavje je določeno za disciplinarne pregreške.

Koliko Save bo poteklo v Donavo in koliko Donave v Črno morje, predno bo mogoče pri nas na kaj takega le misliti? Brez činovnih razredov, zastopstvo personala? To so za nas še španske vasi. Smo pač še daleč zadaj!

Ivan Višnjani.

Vsem enaka pravica!

Da je dala vlada z določitvijo plač učitelstvu vsem drugim prečanskim državnim uradnikom zausnico, ki je nikakor ne morejo in ne smejo spraviti v žep, je gotova resnica. Kaj takega bi se v urejeni državi ne smelo nikdar pripetiti. Ker pa nismo v urejeni državi, je pri nas tudi kaj takega in še hujšega mogoče.

Tako je bila nedavno razpisana služba uradnega sluga z letno plačo 1200 dinarjev in dokladami. To v sedanjem času ni veliko. Če ima revež večjo družino, s tako plačo niti izhajati ne more. Ali kaj naj počnem jaz, ki že čez 24 let zvesto služim državi, ki mi pravijo, da sem uradnik, ker imam le 600 dinarjev letne plače z dokladami, torej ravno polovico manj,

kot novo nastavljeni sluga, ki morda niti sam prošnje za podeljeno mu mesto napisati ni znal? Ali jaz sem vendar že splezal po uradniški lestvi na peti ali šesti klin plačila!

Kako pa naj učitelj živi, če naj začne čisto od spodaj? Ali se mu ni pred vojsko pri paševanju dr. Šušteršiča in drugov, ko je dobival mesečne plače 66 K 66 v., bolje godilo, kot bi se mu sedaj, če bi dobil letno 1600 K, torej plačo XI. činovnega razreda? Jasno je, da to ni nikaka plača. Vsak pastir vsaj dvakrat toliko zasluži. To je morala uvideti tudi vlada, ko je učitelstvu določala plače; da tega ne vidi tudi pri drugih državnih uradnikih, le to je posebnost, ki je mogoča menda samo pri nas. Mi bi bili pač lahko še ruskim boljševikom za vzorec. Tam so menda plače le izenačili tako, da ima nižji službenec enako plačo z višjimi, pri nas ima pa sluga še enkrat toliko plače kot 24 let služoč, prav dobro kvalificiran uradnik, oziroma ima učitelj začetnik toliko, kot v delu in skrbi za državo osiveli učejak.

Obup bi se skoraj lotil človeka, če to premišluje. Tolaži nas le misel, da je morda vlada dala take plače novopečenim slugam in učiteljem z namenom, da bi bile to začetne plače slug in uradnikov. No morda? Ali če je temu tako, čemu čaka potem vlada, da ne vredí po tem vzorcu plače starim zvestim državnim uslužbencem? Morda si misli vlada, da si mi starci pač ne bomo iskali več drugega kruha, med tem ko bi za tako plačo nanovo nihče ne hotel vstopiti v državno službo in se tako po poljubnosti lahko igra z nami. Svaka sila do vremena. Tudi naša država se bo enkrat uredila, ker te razmere so trajno nemogoče. To končno pametno urediti je gotovo večjega pomena za državo, kakor če je ta ali oni gospod na ministrskem stolčku ali ne, ali če se naša domovina imenuje kraljevina ali kraljestvo ali pa celo kar nakratko in edino pravilno Jugoslavija.

Fran Vajda, Ptuj:

Bolniško zavarovanje državnih uslužbencev.

Zadnji članek za »Naš Glas« sem pisal iz bolnišnice. Moral sem se podvreči operaciji. Ker ima ptujska bolnišnica dobrega kirurga kot primarija, sem imel srečo v nesreči, da sem vsaj mogel ostati tukaj. Pri vstopu v bolnišnico sem s strahom vprašal za stroške in izvedel, da stane III. razred dnevno 25 K, II. razred pa 100 K. Ker znaša draginjska dnevnicca za mojo osebo samo 72 K, sem hotel iti v III. razred. Toda III. razred je bil prenapljen; tudi me je upravitelj bolnišnice tolažil, da po ozdravljenju lahko vložim prošnjo na Zdravstveni odsek, ki mi oskrbnino vrne ali vsaj zniža na znesek III. razreda, **ker sem državni uslužbenec.**

Plačal sem 1200 K — bolnišnica zaračuni ves dan, četudi vstopiš šele proti večeru. Tu ni tako kakor pri potnih dnevnicah, ki so polovične, če traja potovanje manj ko 12 ur.

Vložil sem prošnjo za vrnitev oskrbnih stroškov, kolkoval prošnjo z 2 din. in priložil kolek 5 din. za rešitev. V podkrepitev prošnje sem navedel in s prilogo dokazal, da je ptujska gimnazija prej bila deželna (štajerska), istotako bolnišnica in **da so deželni uslužbenci v deželni bolnišnici imeli prosto oskrbo v II. razreda zase in za svoje rodbinske člane**, ako so za to prosili. Dobil sem nekolokovano rešitev z dne 15. marca 1921 števil. 3080/21: »Vaši prošnji za povračilo oskrbnih stroškov se v smislu naredbe zdravstvenega odseka

z dne 20. novembra 1919, št. 5742 (Ur. list št. 181—1919) ne more ugoditi.« Poiskal sem dotično številko Ur. lista in našel: »Prošnje za odpis ali znižbo oskrbnih stroškov I. in II. razreda se odslej ne bodo vpoštevale.« Ko bi bil znal na pamet vse naredbe vseh resortov, bi vztrajal pri III. razredu in počakal par dni, da nastane prostor; vsekakor pa bi si bil prištevil vsaj 28 K za brezuspešno prošnjo.

Kar se je danes pripetilo meni, se lahko jutri zgodi tebi. Zato objavljam ta doživljaj v stanovskem glasilu. Obenem povdarjam nujno potrebo bolniškega zavarovanja za državne uslužbence, če že državne bolnišnice ne nudijo nobenih ugodnosti za državne uslužbence. Vsak delavec in hlapec mora biti član bolniške blagajne, ki mu zagotovi brezplačno zdravljenje in če se ne motim, tudi podporo za dobo bolezni. Dokler državni uslužbenec tudi v bolezni dobiva neprikrajšano plačo, bi posebno podporo še pogrešal, ako dobi vsaj brezplačno zdravljenje. To pa je nujno potrebno, kajti zdravljenje ne more imeti trajnega uspeha, ako se je bolnik zakopal v dolgove in se mora potetu kot rekonvalescent, ko potrebuje dobre postrežbe, ne le odreči vsakemu priboljšku, temveč si pritrpati celo najpotrebnejše, da se reši dolga.

Stanovska organizacija naj posreduje pri vladi, da državni uslužbenec zase in za svoje rodbinske člane dobi brezplačno oskrbo v primernem razredu državnih bolnišnic. Če se to ne da doseči, se mora tudi za državne uslužbence vpeljati obvezno bolniško zavarovanje. Odtegujejo se nam že od plače razni davki in prispevki za nabavljalne zadrage, pa bomo prenesli še ta odtegljaj za bolniško zavarovanje gotovo lažje kakor ogromne stroške v slučaju bolezni.

Starini in mladini.

(Iz krogov pisarniških uradnikov.)

Pod zaglavjem »Slučaj Besov« je prinesla št. 7 »Našega Glasa« članek, v katerem se povsem stvarno opisuje in kritikuje imenovanja po preobratu nastavljenih uslužbencev. Neki gospod »Mladin« pa se je čutil užaljenega in je napisal v št. 9 »Našega Glasa« odgovor, s katerim misli, da je gospoda člankarja št. 7 temeljito zavrnil. Pa zmotil se je.

Gospod »Mladin« piše: »Ako so se vihotapili v državno službo ljudje brez potrebne kvalifikacije in izobrazbe, so tega posamezne organizacije same krive.«

Torej tako! Sedaj se vali krivda na organizacije! Ne, gospod, organizacije niso imele nikakega vpliva na imenovanja, pač pa velika gospa »protekcija«.

Nadalje pravi gospod člankar, da imajo mladini 4 letno vojno za seboj, da so mnogo pretrpeli in si med tem časom nabrali mnogo izkušenj, tako da se v maršlčem lahko skušajo s svojimi starejšimi tovariši.

Gospod »Mladin«, ali ste pozabili, da so isto tudi starini pretrpeli, samo s tem razločkom, da so še težje prenašali vojne napore kakor mladini, ker so bili že starejši? Ali Vam ni znano, da so se vpoklici vršili do 50. leta starosti?

Naravnost zlobno pa je očitano, da je bilo starinom v tem času največje trpljenje, čitati časopise po kavarnah, kajti tisti maloštevilni starini, katerim ni bilo treba okušati vojnih trdot, so morali s podvojeno silo »vleči«, da so tako z delom nadomestili svoje vpoklicane tovariše ter dokazali svojo neobhodno potrebnost za urad. Niso imeli niti časa niti denarja za posejanje po kavarnah.

Dalje prosimo, da se nam pove, kakšne so bile tiste v vojni pridobljene izkušnje, s katerimi se lahko merite s starejšimi tovariši? Mi smo namreč skromnega mnenja, da si uradnik za izvrševanje svojega poklica more pridobiti izkušnje le s študiranjem zakonov, naredb, predpisov i. t. d. in z večletno prakso. Če so si pa mladini nabrali te izkušnje po strelskih jarkih, potem jim vsa čast.

Starini stoje vedno na stališču, da si mora državni nameščenec pridobiti najprej vsestransko zmožnost, uporabljivost, vestnost in zanesljivost, šele potem zasluži imenovanje. Kdor se pa drži znane reka »Wem Gott gibt das Amt, dem gibt er auch den Verstand,« temu ni za službo, ampak le za korito.

Dobe se pisarniški uradniki, ki imajo že 20 do 25 službenih let za seboj, pa so v istih činovnih razredih, kakor oni, ki so šele po preobratu prestopili prag državnih uradov. Pa še več! Po preobratu so bili nekateri oficijanti, ki služijo državi že po 20 do 26 let, imenovani za kanliste in so — samo ob sebi umevno — v vseh pisarniških strokah popolnoma izvežbani, tiče pa še danes v XI. činovnem razredu in sploh ne vejo, če jim bo kdaj milost dana, da prijadrajo v pristanišče X. čin. razreda. Medtem gospodje mladini že davno sede v tem činovnem razredu.

Ali je po Vašem mnenju, gospod »Mladin«, to prav?

V Vašem članku nam očitete, da zavist ni lepa čednost, a mi Vam na to odgovorimo: »Krivica peče«. — Ali Vam je znana tista svetopisemska dogodba o »gospodovem vinogradu«, ko so bili vsi delavci, tisti, ki so zgodaj in tisti, ki so prišli pozno delat, jednako plačani? Že takrat so tisti, ki so zgodaj prišli, godrnjali, pa ne iz »zavisti« ampak ker se jim je godila krivica.

Sedaj so pa druge razmere. — Pa brez zamere!

ANDREJ ŠKULJ:

Gospodarsko poročilo.

(Dalie.)

Neprijetno pa je, da nekateri zadrudniki komaj čakajo enakih neljubih prilik, in iz neke zlobne nepremišljenosti bobnajo v svet o milijonskih izgubah lastne zadruge, mesto, da bi pomagali reševati in odbijati grozečo nevarnost.

Gospodarske posle je bil odbor izročil gosp. pisarniškem ravnatelju Iv. Bizjaku. Ko pa je nastalo med njim in med odborom zaradi njegovega poslovanja nesoglasje, ga je nadzorstvo pozvalo, naj pojasni nekatere točke v svojem gospodarskem poslovanju. Zaradi tega poziva je imenovanec izvajal konsekvence, odložil gospodarski referat ter izstopil iz načelstva zadruge.

Na njegovo mesto je načelstvo in nadzorstvo poklicalo g. carinskega nadzornika Justa Piščanca, ki je imel zadrudno prakso iz Trsta. Načelstvo pa je tudi njega kmalu zamenjalo ter poverilo gospodarski referat dvema odbornikom iz načelstva tako, da vodiva od konca novembra 1920. gospodarske posle skupaj z gosp. Močnikom, ki sva imela z aprovizacijo več ali manj že preje prakse.

Danes je težko dobiti vestnih in zanesljivih uslužbencev. »Samopomoč« se je morala boriti tudi v tem oziru. Načelstvo je vestno pazilo na vse in pri prvi priliki, kjer in pri komur je zapazilo nered, je izvajalo takoj najstrožje konsekvence — navadno z odpustom. Večjih nezvestob pa nismo doživeli.

Velikokrat pa je kaj težko zaslediti tajne mahinacije takih elementov. Nič si ne laskam, ako izjavim, da je imelo načelstvo skupno z nadzorstvom dokaj sreče, da je prišlo vsem nerednostim vselej o pravem času na sled, tako, da zadruga vsled tega ni imela omenljive škode.

Obžalovati moramo, da smo zaradi nerednosti in površnosti morali v zadnjem času odpustiti tudi g. poslovodja de Gregoria.

Najbolj trdna os, okoli katere se je vrtilo naše poslovanje so bile vestno nudene poslovne knjige, ki so zrcalo našega poslovanja. Žal da v zvezi vsemu iskanju in razpisovanju po časopisih nismo mogli dobiti stalnega knjigovodje.

Načelstvo se je trudilo rešiti poverjeno mu nalogo kar najbolje mogoče, a tudi točno po pravilih in poslovniki. Vse sklepe je načelstvo po kolegijalni temeljiti debati v skupnih sejah z nadzorstvom sprejemalo po formalnem glasovanju ter so se njune odredbe vselej v skupnih sejah odobrile. Da nam je včasih tudi kaj izpodletelo, priznavamo, saj pa v tako kritičnih časih kakršni so prav sedaj, niso obvarovane nezgodniti največja in največje vodena trgovska podjetja, kaj šele mi, ki smo se morali marsičesa šele učiti.

Moči zadruga pa ne tvorita le načelstvo in nadzorstvo, glavna sila zadruga so vedno in povsod zavedni in disciplinirani zadrudniki. Člani nimajo le pravice, nego tudi dolžnosti. In te dolžnosti so nekateri pozabili.

Že od meseca oktobra 1920. opažamo, da peša zanimanje za zadrugo in nekateri člani se ne poslužujejo več »Samopomoči«. Menda so zapuhteli in verjeli bolj raznim spletkarskim in zlobnim vestem, kakor izvoljenemu načelstvu. Nismo se silili v izvolitev. Če pa bi bili vedeli, da bomo za svoj trud, veliko skrb, zamudo mnogo zlatega časa, razburjenja in veliko odgovornost želi očitavanja koritarstva, bi bili gotovo vsi odklonili izvolitev.

Vem, da je mnogo zadrudnikov lojalnih, poznajo težkoče in pomen zadrudništva kot edinega sredstva samoobrambe v današnjih časih. Ni pa vesel pojav za javne nameščence, da v obče nimamo toliko zadrudnega duha, kakor ga imajo delavci in celo kmetovalci. Pri teh se zadrudništvo kaj lepo razvija vsled zavednosti, stroge discipline in če treba celo lastne požrtvovalnosti, med tem ko uradniške zadruga životarijo in propadajo. To daje misliti.

(Konec prih.)

Vestnik.

Osrednja Zveza ima sejo širšega odbora 28. t. m. ob 20. uri v posvetovalnici mestnega magistrata. Dnevni red: odobritev zapisnika zadnje seje, določitev kandidatne liste za volitev predsednika, dveh podpredsednikov, dveh računskih pregledovalcev in njihovih namestnikov. Prosimo vse strokovne organizacije, da sklepajo že zdaj o kandidatih, ki jih mislijo predlagati občnemu zboru za volitev. S tovariši, ki bodo za volitev predlagani, naj se organizacije točno dogovorijo, ako bi v slučaju izvolitve sprejeli mandat. Kandidatna lista nima za občnj zbor nobene obveznosti. Tudi o načinu volitev, ki v pravilih ni predviden, odloča občnj zbor. Glede podrobnosti občnega zbora opozarjamo na posebni poziv v tej številki.

Društvo učiteljskih uslužbencev s sedežem v Ljubljani naznanja svojim članom, da se vrši občnj zbor v nedeljo, dne 17. t. m. ob 14. pop. v prostorih gostilne Češnovar, Kolodvorska ulica. Pol ure pozneje se bo zborovalo ob vsakem številu članov. Želeči je, da se člani v največjem številu zborovanja udeležijo. Obenem se vsi tovariši (člani) ponovno opozarjajo, da poravnajo zaostalo članarino do konca meseca aprila. Namen občnega zbora je razpustiti društvo ter se z vsem skupaj prikloniti društvu finančne kontrole. Ivan Zagar, t. č. predsednik.

Društvo davčnih uradnikov za Slovenijo. Skrajno neokusna notica v nekem ljubljanskem dnevniku z dne 8. t. m., s katero društvo ni v najmanjši zvezi in ki ima prozoren namen na prikrit način gojiti in širiti nezadovoljstvo med že itak razburjenim davčnim uradništvom, nam daje povod k sledečemu pojasnilu: Predlog za imenovanje davčnih uradnikov je predložila delegacija generalni direkciji neposrednih poreza

meseca decembra lanske leto. Ne samo na prošnjo organizacije, marveč tudi iz lastnega nagiba je delegacija imenovanje ponovno urgirala, do danes (11. t. m.) žal brezuspešno. Društvo, ki ima bridke izkušnje, da z direktnimi vlogami pri finančnem ministru ničesar ne opravi, se je obrnilo s prošnjo za posredovanje na drž. poslanca prof. Reiserja, ki je dobil na pristojnem mestu malo tolažljivo in nad vse čudno informacijo. Predlog za imenovanje je baje tako nejasno stiliziran in tako obsežen, da ga dotični referent absolutno ne more prebaviti. Vse kaže, da ga bo moral razvozlati slovenski uradnik. Finančni minister je sicer na intervencijo poslanca Reiserja ukazal, da mu je imenovanje slovenskih davčnih uradnikov takoj predložiti v podpis, ako pa se je to v resnici tudi že zgodilo, o tem nimamo nobene vesti. — Vzdržujemo se vsakega komentarja, ker nočemo delati nikomur nezasluzenih očitkov, da pa ima davčno uradništvo že od nekdanj velikansko smolo, tega nam ne ovrže nikdo.

Predsedstvo.

Deputacija Zveze pošt. organizacij pri dež. predsedniku. Dež. predsednik je sprejel deputacijo »Zveze jugoslov. železničarjev« in »Zveze pošt. organizacij«. Deputacija mu je izročila resolucije glede naraščajoče draginje, nabavljalne zadruga in zavlačevanja pragmatike. Deželni predsednik je izjavil, da pozna težnje državnih nameščencev. Vedno se hoče z vneto zavzemati zanje. Podpira nas v stremljenju po izenačenju plač, zakaj razlika v plačah nepovoljno vpliva na razpoloženje drž. nameščencev.

Celibat pošt. uradnic. »Pošt. Glasnik« piše v 5. št.: Med drugimi čaka na rešitev tudi vprašanje o možnostih pošt. oficijantk in aspirantk. Zadnji čas je že, da bomo v vseh vprašanih vsa tri plemena enakopravna. Tega seveda pred rešitvijo službene pragmatike ni mogoče doseči, ker so bile uprave v različnih naših pokrajinah različne, in bo zahtevalo izenačenje vseh dolžnosti in pravic obilo truda. Srbske poštne uradnice se lahko poročijo. Za slovensko uradnico pa veljata še vedno zloglasna paragrafa 3 in 45 naredbe biv. avstrijskega trg. min., po katerih more dobiti ženska službo poštne aspiratke oziroma oficijantke le tedaj, če je samica, vdova ali ločena, v vsakem teh slučajev pa mora biti brez otrok. Ako se poroči ali ne odgovarja več do pičice zgorajšnjim pogojem, izgubi službo. Izjema so oficijantke, ki so že stalne in imajo že najmanj 5 let službe za sabo. Tem se je dovolilo, da se smejo poročiti, ne da bi morale zapustiti službo. Pa tudi ta ugodnost je pogojna. Razmerje omožene napram upravi postane namreč s tem, da se je omožila, zopet provizorno. Pošt. uprava jo torej lahko odslovi iz službe, neglede na to, da je bila oficijantka pred poroko že stalno nameščena. Kje tiči vzrok, da se pošt. oficijantkam in aspirantkam ne dovolijo možitev? Pričakujemo, da se to zlo tudi v Sloveniji skoro odpravi. Z novo pragmatiko se mora tudi to vprašanje urediti za vsa pošt. ravnateljstva enako.

Dinarske plače. »Pošt. Glasnik« poroča v 5. št.: Zastopniki pošt. organizacij so bili pozvani v Beograd, da skupno z ministrom izdelajo načrt o dinarskih plačah. Zvezo je zastopal predsednik Urbančič, ki se je vrnil v Ljubljano, ko smo list že zaključili. Delegati so s srbskimi tovariši sestavili načrt dinarskih plač v okviru prejemkov, ki jih imajo srbski nameščenci. Zvišek bi znašal 5—6 milijonov dinarjev na leto. Gospod minister je obljubil, da predloži načrt ministrskemu svetu in da nas bo v naši zahtevi podpiral. Kar se tiče pragmatizacije nepragmatičnega osebja, je minister že na osebna in pismena posredovanja nekaterih poslancev odgovoril, da predloži naredbo takoj, kakor hitro bo izpopolnjeno ministristvo in je poudarjal, da ni prav nobene druge zapreke. Ker se je ministristvo izpopolnilo, bo to vprašanje v kratkem rešeno. Službena obleka za službeništvo je izgotovljena in jo je dobavitelj že odposlal. V aprilu se razpošlje posameznim ravnateljstvom.

Potreba Centralnog saveza. Zagrebški »Naš Glas« piše v 13. št.: Činovniško pitanje može se riješiti samo zajedničkom suradnjom svih javnih namještenika u cijeloj državi. Tek onda, ka-

da svojim zahtjevima uzmognemo dati auktoritet, da je to zahtjev svih javnih nameštenika u državi, onda ćemo moći sigurno računati na uspjeh. A dokle god budemo mi tražili jedno, drugovi u Sloveniji drugo, a oni u Srbiji treće, dotle je i sama državna vlast u neprilici, kojem zahtjevu treba zadovoljiti, pa sva ta pitanja rješava na način, koji je za nju najjednostavniji, a to je, da ne da nikome ništa, i tako kao indirektno poučava, da treba, da tražimo svi jedno, pa ćemo ipak onda uspjehi. Prvi bi zahtjev bio, da što skorije dodje do izjednačenja beriva u cijeloj državi, a za bazu da se uzmu beriva državnih nameštenika u Srbiji, jer su oni daleko bolje plaćeni od nas. Kad bi se to izjednačenje provelo, moglo bi se početi dalje i tražiti, da se postigne onaj minimum, koji je za život potreban, ako ga to izjednačenje ne bi donijelo. I tu bi se moralo postupati prema prilikama, a ne prema teritorijalnoj razlikosti, kao se to danas čini. Dodaci bi se mogli razdijeliti prema mjesnim prilikama. Unutrašnjost Srbije danas živi jeftinije pored sve razlike krune i dinara, nego se živi u, pr. u Zagrebu i u nekim drugim mjestima Hrvatske. Pored svega toga dobivaju javni nameštenici u Srbiji daleko veće dodatke, nego u Hrvatskoj, jer je u Beogradu znatno skuplji život. Sve bi to imalo utvrditi posebne komisije. — U svoje vrijeme bilo je zaprekom osnutku centralnog saveza to, što još nije bila provedena u svim mjestima u Srbiji organizacija javnih nameštenika. Danas više valjda ne postoji taj razlog, barem on ne bi smio biti zaprekom tome osnutku.

Za profesore, Zagrebški „Naš Glas“ piše u 13. števi: Pred mjesec dana se pronijela u javnost vijest, da novi ban donosi upravnome činovništvu izjednačenje beriva sa sudačkim berivima, a danas nema ništa. Profesorima se obećava od mjeseca listopada izjednačenje u berivima sa srbijanskim profesorima. To je obećanje osvježeno oko Božića, pa onda opet polovicom siječnja. Konačno je tih obećanja već bilo toliko, a sva su bila posve svršena stvar, da se već netko malo i kao

zastidio. I onda krajem februara dolazi novo obećanje, u novom obliku. Po tom novom obećanju izjednačuju se prečanski profesori sa srbijanskima, počevši od 1. siječnja 1921. u osnovnim berivima. No prečanima se oduzimalje i ono malo filira stanarine i snizuju se lični dodaci. Kako smo upućeni, profesori protestiraju protiv takova uređenja njihovih beriva, jer po tom su izjednačenju ne samo zapostavljeni nekim drugim činovničkim kategorijama sa istom kvalifikacijom, nego daleko zaostaju za mnogim činovnicima niže kvalifikacije.

Poslanci uradnici. Prejeli smo: Slavno uredništvo! V raznih časopisih je bilo, da je v konstituenti 190 poslanecv uradniškega stanu. Zato prosim tukajšnje uradništvo, da bi »Naš Glas« v eni prihodnjih številik objavil v imenu celokupnega jugoslovanskega uradništva **apel na te svoje kolege poslance**, da bi se v svojih klubih zavzeli za čim hitrejšo in poveljnejšo rešitev naše pragmatike. S kolegijalnim pozdravom ptujsko uradništvo. — Tovarišem javljamo, da se je našemu poslancu, g. prof. Jos. Reisnerju posrečilo, v Beogradu organizirati vse poslance uradnike za složno delo v interesu javnih nameščencev. Prof. Reisner in ban dr. Tomljenović se solidarno trudita, da v soglasju s tovariši uradniki - poslanci čim preje rešita dve najvažnejši vprašanji javnih nameščencev: izenačenje prejemkov ter službeno pragmatiko. Ker je pričakovati, da bo ustavno vprašanje kmalu dognano, se je nadejati, da pride za njim najprej na vrsto — naše vprašanje!

Iz geometrijskih krogov nam pišejo: Zopet nas je osrečil oddelek A VI. delegacije min. financ z veselo odločbo gospoda finančnega ministra. Pristojbine za privatna merjenja, plačane po strankah državi kot odškodnina za službene prejemke geometra, ki meritev izvrši, se od 1. oktobra 1920 naprej odvedejo v polnem obsegu državni blagajni. Dnevnice in potni stroški so od dne 30. septembra 1920 namreč znatno zvišani. Na ta način odpade geometru koncem leta delež na vplačanih zneskih, ki si ga je sorazmerno pri-

služil. — Vzdržujemo se vsake kritike; pribijemo pa, da smo zopet prepričani, da minister v Beogradu podpiše tako naredbo, kakoršno mu soufirajo ministri iz Ljubljane. Da pa so ti ljubljanski ministri nevoščljivi svojim stanovskim tovarišem za vsak ficek, ki bi si ga ta ali oni s trudom prislužili, je več kot gotova stvar. Zato se mi na gospoda finančnega ministra v Beogradu prav nič ne jezimo.

Iz sodnijske pisarne. Pri nekaterih sodnijah se opaža, da od časa povišanih dijet zapušćinske komisije večji del izvršujejo sodniki. Ker se v tem oziru čutijo pisarniški uradniki materijelno oškodovane, prosimo predsedstvo višjega deželnega sodišća, da v tej zadevi kaj ukrene za odpravo te krivice. Sicer pa opozarjamo na to delstvo društvo sod. pis. uradnikov.

Krojaštvo Fran Iglič

Ljubljana, Kolodvorska ulica št. 28.

preje v Trstu.

Izdelovanje oblek za gospode, otroke in uniforme. Za dame po najnovjšem modernem kroju. — Lastna zaloga modnega blaga.

Uradnikom znaten popust.

Kateri sodni sluga

v Celjskem ali Novomeškem okrožju bi hotel zamenjati s tovarišem ječarjem, ki daje tudi hrano jetnikom?

Kdor želi, naj se obrne na naslov: **JERNEJ PETRIČ**, sodni sluga v Radečah pri Zidanem mostu.

Tovariši! Rešite poslano Vam položnico pozabljenosti in obnovite ž njimi naročnino!

Kavarna „Central“

19-3

se priporoča za mnogobrojen obisk. Pristna kava, cena in solidna postrežba.

Stefan Miholič, kavarnar.
Ljubljana - - Sv. Petra nasip.

Drogerija

I. C. Kotar,

Ljubljana,

Wolfova ul. 3.

Fotomanufaktura

A. Mihelič, Ljubljana

Šelenburgova ulica 1.

15-3

Trgovina s ščetinastimi izdelki. Galanterija in parfumerija. Edina zaloga jugoslovanskih **K V A R T** kakor tarok, marijaš, whist, primorka.

Drogerija „ADRIJA“

Fotomanufaktura

22-3 Parfumerija

B. Čvančara

Ljubljana, Šelenburgova ul. 5.

Vzajemna posojilnica

r. z. z o. j. v Ljubljani.

Izjava za javne uslužbenke transakcije dolgov v Avstriji. — V letu 1920 je bilo uradništvu v korist že izvedenih 80 transakcij.

Za izvedbo transakcije je sedaj najugodnejša prilika, ker je kurz avstr. krone zelo nizek. Vsakdo lahko zniža svoj dolg na 2 tretjini in še več. Transakcijo izvede zadruga sama proti povrnitvi naraslih stroškov.

Zadruga dovoljuje javnim uslužbencem posojila na osebni kredit: proti poroštvu, zaznambi na službene prejemke in zastavi življ. polic na daljšo dobo in proti malim mesečnim odplačilom; obresti 6%.

Hranilne vloge se obrestujejo po 4%.

Prošnje se rešujejo zelo hitro. Zahtevajte prospekt!

Modni salon

Stuchly - Maške

LJUBLJANA,

Zidovska ul. 3,

Dvorski trg 1.

Priporočamo veliko izbiro najnovjših svilenih klobukov, čepic in slamnikov za dame in deklice.

Popravila točno in ceno.

Žalni klobuki vedno v zalogi.

Naš Glas je strogo stanovski list in se zavzema za koristi vseh javnih nastavlencev. Tovariši! Naročajte in širite naše glasilo!